

čarji rekli, da jim je ljubše, ako ne pride ta družba drugo leto več v Bled. Čeravno se že na prstih lahko izrajta, da so gostivničarji veseli, ako v 2 ali treh dneh zaslužijo kakih 500 fl. in se po tem samem že lahko posname grda laž, sem vendar po gospej **Petranovi** in gosp. **Prešernu** še posebno pooblasten, dopisuna „Triesterčnega“ in „Tagespoštnega“ očitno pred vsem svetom za nesramna lažnika oklicati in gospá Petranova me je še zraven tega prosila naznaniti, da je z veseljem pripravljena za drugo leto, ako se ji pred pové, koliko gostov da pride, za vse potrebe, ne samo za jed, temuč tudi prenočišče skrbeti.

To dajem „Novicam“ na znanje, da svet zvé, kakošno blato naberate „Triesterca“ in „Tagespošta“ v svoje liste, in kako veličastna je naša reč v kljub vsem gadom in peklenščekom!

Jož. Strmolčan.

Iz Loke 20. avg. † Veseli rojstni dan presvitlega našega cesarja smo tudi mi Ločanje obhajali prav slovesno s sv. mašo. Opoldne je bil obed. — 17. dan t. m. je bilo pri nas spet nemško gledišče, — pa spet je slana vzela poslušavce; revnim so se obljubili „čisti“ dohodki, pa kje se bojo vzeli, ker se „Bruttoertrag-a“ ni bilo? Loka ni bila nikdar terain za „Romeo auf dem Bureau“ — pa tudi nikdar ne bo. O marsikteri reči, resni in smešni, bi lahko še kaj pisal, pa raji pokrijem s plajščem pozabljivosti. „Vsaka reč le en čas trpi“, je rekel Gorevec, ko je Francoza zibal.

Iz Ljubljane. V poslednji seji deželnega odbora, v kateri se je obravnavalo več za deželo našo v dnarnih zadevah zelo važnih reči, je bilo tudi sklenjeno, presvitli cesarici pokloniti srčno vošilo, da je spet zadobila ljubo zdravje.

— Od vseh krajev nam dohajajo vesele novice čebarske, ker ajda tako neznano lepo stoji, da nek že 30 let ne tako kakor letos. Z nekim strahom so jo letos naši gospodarji sejali, ker takrat je bilo vreme mrzlo in so od vseh strani prerokovali zgodaj slano. Nismo sicer vsli še nevarnemu času; al veseli se nadjamo, ako Bog dá, da ji uideme.

— Iz Londona se je že povrnilo te dni tistih 12 Ljubljančanov, ki so šli z dunajskim vozovlakom razstavo ondašnje ogledat, pa so bili tudi 7 dni v Parizu in so sicer za 300 gold. v 16 dnevih veliko sveta in veliko reči vidili, ki jih ne morejo prehvaliti; postrežba jim je bila za ta majhni dnar povsod prav dobra; le dobre noge je mogel imeti, kdor je s to družbo šel, ker vse se je v naglici opravljalo; počivati ni bilo časa. — Te dni se je spet podalo nekoliko Ljubljančanov v London. — „Laibacherca“ je prinesla te dni od gosp. Vollmerja en „Eingesendet“ iz Londona 18. avg., na katero „Eingesendet“ so „Novice“ prejele sledečo poslanico gosp. Vollmerju: „Vi pišete mestnemu odborniku gosp. Horak-u in menda tudi nam drugim mestjanom, za katerih denarje ste šli v London, da ste „zdravi“ in se „dobro počutite“ v Londonu. Mi Vam na to srborito poslanico le to odgovorimo, da tega, da se za naše denarje „dobro počutite“, nam ni bilo treba naznanjati, ker to sami dobro vemo; le to smo mi željni zvediti: ali nam bote kmali djansko pokazali, koliko prida bo obrtnijstvo naše imelo od tega, da ste v Londonu za naš dnar. To pa ste čisto pozabili omeniti v svojem „Eingesendet“. Zato tistega „poročnika“, ki je Vašo poslanico naredil za „Laibacherca“, prosimo, naj Vam tudi mojo pošlje „in die Stadt der Nebel“ kakor Šuselka pravi. Juri Pajk, mestjan.

— (Pobérki iz raznih časnikov.) Ta teden, kolikor smo zvedili, so časniki „ex professo“ Slovencom „prijazni“ prežvekovali le laži o obletnici mariborski in shodu bleškem. Ker o unem smo že svetu odkrili resnico, o tem pa današnji list „od jezera bleškega“ kaže nesramnost ostudno, nimamo danes nič družega omeniti kakor samo to, da je lažnjivi dopisun si še „Hansjörgelna“ najel, da v dokaz „nemške kulture“ razžaljivo divjá zoper dr. Tomana zastran tistega mariborskega govora, kterege so slišale le — predolge ušesa.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Iz Dunaja. Zavoljo deževnega vremena je bila presvitli cesarici v Schönbrunu 17. t. m. namenjena velika bakljada na pondelj prestavljena. — Presvitli cesar so v spomin srečnega dohoda cesaričnega mestnemu županu izročili 2000 gold. za dunajske reveže, ravno toliko pa tudi presvitla cesarica.

— Kakor se sliši, se bojo deželni zbori sklicali 15. listopada (novembra), če bo namreč državni zbor dostihmal dovršil svoje opravila.

Hrvaško. Iz Zagreba 21. avg. Včeraj in predvčeranjim smo prevzvišenemu gosp. škofu Strossmayer-u po prihodu v naše mesto spet očitno pokazali, kako visoko cenimo domoljubje njegovo. Predvčeranjim mu je tukajšna pevska družba napravila pod oknom večernico, ktere se je neštevilna množica mestjanov udeležila ter ga pozdravljala z grmečimi živioklici. Včeraj mu je na čast strelska družba napravila slovesen obed, pri katerem so pričujoči bili ban Sokčević, grof Kulmer, grof Juri Jelčić, dvorni svetovavec Rubido, nadžupani itd. Vodja strelske družbe dr. Duktović je slavnemu gostu „kot najboljemu sinu domovine“ napil prvo zdravico, ktero je prevzvišeni škof odzdravil s tem, da kakor vsigdar si bo tudi vprihodnje zvesto prizadeval vrednemu biti ljubezen svojega naroda, kteremu želi, da dohití v omiki druge narode; spominja pa se pri tej priliki tudi bratov, ki zdihujejo pod jarmom azijskega sovražnika in naše pomoči potrebujejo.

Česko. Iz Prage 20. avg. Ni je še menda naša dežela doživela take narodne svečanosti, kakor je bila večerajšna na slavo rajnemu Havličku v Borovi, rojstnem kraju njegovem. Blizo 50.000 ljudi je iz Českega in Moravskega se večeraj snidlo tū, med kterimi tudi državni in deželni poslanci, knez Dr. Taxis, vredniki českih časnikov, po sto in sto poslancov iz mest in kmetov. Slovanski narod, naj je mestjan ali kmet, je tū očitno pokazal, kako visoko cení zasluge takih mož, ki se trudijo za omiko njegovo in se poganjajo za pravice njegove. Slovesnost se je začela z biljami za rajnega, po kterih se je spomenica, v rojstno hišo Havličkovo vzdana, odkrila. Ko je Sladkovski govoril o zaslugah in trpljenji rajnega, so solze oblivale oči vseh pričujočih.

Laško. Čeravno vlada sardinska Garibaldita očitno za puntarja razglašá in je Sicilijo v obsedni stan djala, Garibaldi vendar za to nič ne mara in zmiraj dalje gré s svojimi četami. V Katanii so ga slovesno sprejeli; od tod misli v Kalabrijo udariti in potem z možmi, ženami in otroci, ki jih bo po poti nabral, v Rim iti. Dosihmal se mu nikjer še ni kraljeva armada zoperstavila, pa tudi on se je ogibuje; če bo še naprej tako, je znamenje, da je vés razpor med kraljem in Garibalditom le komedija na videz; — če pa ni tako, se bo strašen boj vnel. V malo dneh bo to očitno.

Srbsko. Iz Beligrada. Zbor v Carigradu še ni nič dognal; sliši se, da rusovska vlada podpira v vsem srbsko; francozka se ji nekoliko omikuje, ker se bojí spreti se z angležko, ki turško podpira. Tudi v ministerstvu srbskem mora biti nekak razpor, ker se sliši, da Garašanin, glava ministerstva, se hoče službi svoji odpovedati. Tako stojé zdaj reči.

Črna gora. Tudi iz tukajšnega bojišča so novice potihnile. Dopis iz Dobrovnika od 17. t. m. pravi, da je rusovska vlada ostro pisala turški, naj ustavi klanje Črnogorcov, in da je tedaj mogoče, da se boj začasno ustavi. V Hercegovini je dozdej vse mirno; le Vukalović s svojimi krdeli tū in tam draži Turke.